OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 10.09.2024 i Oslo tingrett,

Saksnr.: 20-086097TVI-TOSL/05

Dommer: Åsne Julsrud

Saken gjelder: Krav om tilbakebetaling av ulovlig offentlig støtte

---

Oslo kommune	Advokat Ane Grimelid
mot	
Lilleakerveien 43 AS	Advokat Sigurd Vestrheim

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

DOM

Saken gjelder tilbakebetaling av ulovlig offentlig støtte. Kjennelsen her gjelder utmåling av sakskostnader etter at kommunen har trukket saken.

Oslo kommune tok ut stevning mot Lilleakerveien 43 AS den 12. juni 2020 med krav om tilbakebetaling av ulovlig offentlig støtte oppad begrenset til 25 037 000 kroner. Lilleakerveien 43 AS innga tilsvar med krav om frifinnelse mot at partene tilbakefører sine respektive ytelser.

Partene avtalte stansing i felles prosesskrift den 4. november 2020. I prosesskrift den 31. oktober 2022 begjærte kommunen igangsetting og ny stansing i medhold av tvisteloven § 16-18 (2). Retten besluttet den 18. november 2022 stansing etter tvisteloven § 16-18 (2) fordi det løp en parallell sak der avgjørelsen vil kunne få betydning for saken.

Den 30. juli 2024 trakk Oslo kommune saken. Lilleakerveien 43 AS krever erstattet sakskostnader på til sammen 425 875 kroner inkl. mva. Kravet omfatter arbeid på 97,5 timer frem til inngitt tilsvar, og 8 timer frem til sakens avslutning.

Kommunen har motsatt seg størrelsen på kravet og har vist til at Lilleakerveien 43 AS sine første advokater også representerte andre saksøkte med tilsvarende krav rettet mot seg fra Oslo kommune. Sakene reiste for det alt vesentlige de samme rettslige problemstillingene.

Lilleakerveien 43 AS bestrider ikke at sakene rettslig sett handlet om samme spørsmål, men peker på at faktum i sakene var ulike. Sakskostnadene reflekterer at advokatene bygget på erfaringene med de andre sakene og sakskostnadene hadde vært vesentlig høyere om de ikke hadde hatt disse andre parallelle sakene.

Rettens vurdering

Oslo kommune har trukket kravet. Kravet regnes da som oppgitt, jf. tvisteloven § 18-4 første ledd. Når kravet trekkes, kan motparten kreve saken avgjort etter tvisteloven § 9-7, jf. § 18-4 første ledd siste punktum. Lilleakerveien 43 AS har bedt om at det avsies frifinnelsesdom.

Frafall etter loven gir et selvstendig materielt grunnlag for frifinnelse, jf. blant annet HR-2009-1747-A. Det skal derfor avsies frifinnelsesdom. I tillegg skal sakskostnadene fastsettes.

Etter tvisteloven § 20-5 (1) skal erstatning for sakskostnader dekke alle partens *«nødvendige kostnader»* ved saken. Ved vurderingen av om kostnadene har vært nødvendige, skal det legges vekt på om det ut fra betydningen av saken har vært rimelig å pådra dem, jf. § 20-5 (1) annet punktum.

Selv om det var inngitt tilsvar i tilsvarende saker mellom kommunen og Grønnegata 21 AS, mellom kommunen og Mano Eiendom AS og mellom kommunen og Kirkeveien 72 AS, var det nødvendig også å foreta egne undersøkelser og tilpasning i denne saken. I tilsvaret er det blant annet gjennomgått spennet mellom foreliggende verdivurderinger av eiendommen og utviklingen av eiendomsmarkedet på tiden avtalen ble inngått.

Retten har kommet til at arbeidet som har vært gjort er rimelig og nødvendig i forhold til sakens omfang og natur. Retten tilkjenner derfor sakens omkostninger fullt ut i tråd med kravet.

DOMSSLUTNING

1. Lilleakerveien 43 AS frifinnes.
2. Oslo kommune dømmes til å erstatte Lilleakerveien 43 AS sakens kostnader med 425 875 – firehundreogtjuefemtusenåttehundreogsyttifem - kroner innen 2 – to - uker.

Retten hevet

Åsne Julsrud

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr
Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?
I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten
Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

<u>Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner</u>
Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten
En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener
- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett
Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.